

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 7ΗΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1963

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΙΩΑΝΝ. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΕΛΩΝ

ΦΑΡΜΑΚΟΛΟΓΙΑ.—*Ἡ σημασία τοῦ ὕρου «Embargo» εἰς τὰς διεθνεῖς περὶ ναρκωτικῶν συμβάσεις, ὥπλη Γεωργ. Ἰωακείμογλου.*

Μία τῶν σπουδαιοτέρων διεθνῶν συμβάσεων, αἵτινες σκοπὸν ἔχουν νὰ περιορίσουν τὸ λαθρεμπόριον τῶν ναρκωτικῶν καὶ προφυλάξουν τοὺς λαοὺς ἀπὸ τὴν τοξικομανίαν εἶναι ἡ σύμβασις τοῦ 1925.

Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως ταύτης ἀνατίθεται εἰς τὴν Μόνιμον Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Ὁπίου. Αὕτη ἀποτελεῖται ἀπὸ 8 μέλη, τὰ ὅποια ἐκλέγονται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἀπὸ τὸ Οἰκονομικὸν καὶ Κοινωνικὸν Συμβούλιον τῶν Ἡγωμένων Ἐθνῶν. Δὲν πρέπει νὰ ἔχουν οἰανδήποτε ἐξάρτησιν ἀπὸ τὴν κυβέρνησίν των¹.

Ἡ ΜΚΕΟ² ἔχει εὐρείας καὶ σοβαρὰς δικαιοδοσίας. Δύναται νὰ ἐπιβάλῃ κυρώσεις, ἐὰν μία χώρα συσσωρεύῃ μεγάλας ποσότητας ναρκωτικῶν καὶ ὑπάρχῃ ὁ κίνδυνος νὰ καταστῇ κέντρον λαθρεμπορίου³. Ἐν τοιαύῃ περιπτώσει ἡ ΜΚΕΟ δύναται νὰ ζητήσῃ διὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ΟΗΕ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τῆς χώρας ταύτης ἐξηγήσεις. Ἐὰν ἐντὸς εὐλόγου χρονικοῦ διαστήματος δὲν δοθοῦν ἐξηγήσεις ἢ ἐὰν αἱ δοθεῖσαι ἐξηγήσεις δὲν εἶναι ίκανοποιητικαὶ ἡ ΜΚΕΟ, δύναται νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν ὅλων τῶν κυβερνήσεων, αἵτινες ἔχουν ἐπικυρώσει τὴν σύμβασιν καὶ νὰ

1. Εἰς τὸ ἥρθον 19 ἀναφέρεται: Les membres du Comité central n° exercent des fonctions qui les mettent dans une position de dépendance directe de leurs gouvernements.

2. Μόνιμος Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Ὁπίου.

3. Βλέπε ἥρθον 24, ἑδάφιον 1 τῆς Συμβάσεως τοῦ 1925.

συστήση, ὅπως ούδεμία ἔξαγωγὴ ναρκωτικῶν πραγματοποιηθῇ εἰς τὴν ἐν λόγῳ χώραν. Ἡ ἀπαγόρευσις αὕτη τῆς ἔξαγωγῆς ναρκωτικῶν ἢ εἰσαγωγῆς αὐτῶν ἀπὸ μίαν χώραν εἰς ἄλλην ἢ καὶ ἀμφοτέρων, δηλαδὴ εἰσαγωγῆς καὶ ἔξαγωγῆς, ἐκλήθη «Embargo».

Τοῦ ὕρου τούτου γίνεται χρῆσις εἰς τὸ περὶ ὅπίου πρωτόκολλον, τὸ ὑπογραφὲν τὴν 23^η Ιουνίου 1953 ἐν Νέᾳ Γύρκῃ. Τὸ πρωτόκολλον ἀφορᾷ εἰς τὸν περιορισμὸν καὶ τὸν διακανονισμὸν τῆς καλλιεργείας τῆς μήκωνος, τὴν παραγωγήν, τὸ διεθνὲς καὶ χονδρικὸν ἐμπόριον, καθὼς καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ ὅπίου.

Τὸ πρωτόκολλον τοῦ 1953 ἐπεκυρώθη ἐσχάτως ὑπὸ τῆς Ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως¹, τὸ κείμενον δὲ αὐτοῦ ἐδημοσιεύθη ἐν Γαλλικῷ πρωτοτύπῳ καὶ ἐλληνικῇ μεταφράσει. Περιορίζομαι νὰ ἀναφέρω τὸ ἔξης χωρίον ἀπὸ τὸ ἥρθον 12 τοῦ πρωτοκόλλου (σελ. 1628 τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως):

Le Comité peut annoncer son intention de mettre l'embargo sur l'importation d'opium en provenance du pays ou du territoire intéressé ou l'exportation opium à destination du pays ou du territoire intéressé, ou à la fois sur l'importation et l'exportation d'opium.

Ἡ Ἐλληνικὴ μετάφρασις ἔχει ὡς κάτωθι. (Βλέπε Ἐφημερὶς Κυβερνήσεως, σελ. 1635).

«Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν πρόθεσίν της, ὅπως ἐπιβάλῃ ἀπαγόρευσιν ἐπὶ τοῦ ἔκπλου πλοίων ἐκτελούντων εἰσαγωγὴν ὅπίου, προερχομένου ἐκ τῆς ἐνδιαφερομένης χώρας ἢ ἐδάφους ἢ ἔξαγωγὴ (γρ. ἔξαγωγὴ) ὅπίου ὅπερ ἔχει ὡς προορισμὸν τὴν ἐνδιαφερομένην χώραν ἢ ἐδαφος, ἢ συγχρόνως ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῆς ἔξαγωγῆς ὅπίου».

Ο ὕρος «Embargo» ἀποδίδεται μὲ τὸν ὕρον «ἀπαγόρευσις ἐπὶ τοῦ ἔκπλου πλοίων». Τοῦτο εἶναι ἐσφαλμένον καὶ ἄγει εἰς ἀτοπον, διότι ἡ Ἐπιτροπὴ οὔτε δύναται οὔτε θέλει τὸν ἀποκλεισμὸν λιμένος ἢ λιμένων, ἀλλὰ θέλει ἡ χώρα ἢ ὅποια δὲν ἐτήρησε τὰς ὑποχρεώσεις της, νὰ στερηθῇ ναρκωτικῶν μέχρις ὅτου συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ πρωτοκόλλου. Ἀλλως τε τὸ ἐμπόριον τῶν ναρκωτικῶν δὲν γίνεται μόνον διὰ θαλάσσης ἀλλὰ καὶ ἀεροπορικῶς, σιδηροδρομικῶς κ.ἄ.

Καὶ εἰς ἄλλα χωρία τῆς ἐλληνικῆς μεταφράσεως τοῦ πρωτοκόλλου ἀναφέρεται ὁ ὕρος «ἔκπλους τῶν πλοίων», ἐνῷ, καθὼς ἐλέχθη ἀνωτέρω, πρόκειται περὶ ἀπαγορεύσεως ἔξαγωγῆς ἢ εἰσαγωγῆς ναρκωτικῶν ἀπὸ μίαν χώραν εἰς ἄλλην. Διὰ τὴν μετάφρασιν τοιούτων κειμένων δὲν ἐπαρκεῖ γνῶσις τῆς ζένης γλώσσης ἀλλὰ χρειάζεται καὶ γνῶσις τῶν πραγμάτων.

1. Νομοθ. Διάταγμα 4273 (Ἐφημ. Ἐλλην. Κυβερνήσεως, 12. XI. 1962, τεῦχος Α', ἀρ. φ. 189).

Ἐπειδὴ ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον λαμβάνω εἰς τὰ Ἡγωμένα Ἐθνη ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰ θέματα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν περὶ ναρκωτικῶν διεθνῶν συμβάσεων, ἐνόμισα, ὅτι μοι ἡτο ἐπιβεβλημένον νὰ ἀνακοινώσω ἐνταῦθα τὰς σκέψεις μου περὶ τῆς σημασίας τοῦ ὄρου «Embargo».

BYZANTINH TEXNH.—Αἱ βυζαντιναὶ τοιχογραφίαι τῆς Τραπέζης τῆς Μονῆς Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς Πάτμου, ὑπὸ Ἀναστ. Κ. Ὁρλάνδου.

ANAKOINΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ.—On certain integrals occurring in diffraction theory,
*by Nicholas Chako** Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ἰωάνν. Ξανθάκη**.

1. INTRODUCTION.

In the theory of diffraction of electromagnetic waves by circular apertures and discs, one is led to evaluate integrals of the type

$$(A) \quad \int_0^\infty J_{m+1/2}(at) J_{+1/2}(at) (t^2 - 1)^{\pm \frac{1}{2}} t^{-m-n} dt$$

in order to calculate the diffracted field and the transmission coefficient of a plane wave normally incident on the aperture or disc.

Integrals of this type were obtained by Bouwkamp⁽¹⁾ and by Levine and Schwinger⁽²⁾, when the unknown field distribution over the aperture or disc is expressed by

$$(a) u(\rho, a) = \sum_0^\infty A_n P_{2n+1}(\sqrt{1-s^2}), \quad (b) u(\rho, a) = \sum_0^\infty B_n (1-s^2)^{n-\frac{1}{2}}, \quad (s=\frac{\rho}{a}),$$

where $\rho^2=x^2+y^2$, and A_n , B_n are unknown quantities to be determined from the boundary values of the problem, and a is the radius of the aperture or disc. Integrals of type (A) will be called Bouwkamp - Levine - Schwinger (BLS) integrals. We shall show that the Bouwkamp expansion (a) is more appropriate than (b). The coefficients A_n , B_n are found to satisfy an infinite system of linear equation involving integrals of type (A); their convergence properties have been thoroughly studied by Magnus⁽³⁾.

* ΝΙΚΟΛ. ΤΣΑΚΟΥ, Ἐπὶ μερικῶν ὀλευληρωμάτων τῆς θεωρίας τῆς περιθλάσσεως.

** Ἀνεκοινώθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 24 Ἰανουαρίου 1963.